

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Pavel Grițco în interesele lui Abdulkarimov Gahraman,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă Abdulkarimov Gahraman împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 6 mai 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-471/25
NR. PIGD 2-24006851-01-3ra-30072025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, jud. L. Holevițcaia,
Curtea de Apel Centru, jud. Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici,

5 august 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocatul Pavel Grițco în interesele lui Abdulkarimov Gahraman,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 15 ianuarie 2024, Abdulkarimov Gahraman, reprezentat de avocatul Pavel Grițco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație prin care a solicitat:

- anularea Deciziei nr. 6760/23/DAA din 24 noiembrie 2023 a Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație;
- obligarea Inspectoratului General pentru Migrație să acorde o formă de protecție lui Abdulkarimov Gahraman în Republica Moldova.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, prin decizia nr.4483/23/DAA din 20 iulie 2023 a Direcției azil și apatridie a IGM, a fost respinsă cererea de azil depusă de Abdulkarimov Gahraman. Declară că, decizia i-a fost comunicată la data de 29 decembrie 2023. Nu este de acord cu această decizie, o consideră ilegală și pasibilă anulării.

3. Relevă că, Abdulkarimov Gahraman s-a născut la 22 februarie 1977, în Azerbaidjan, fiind cetățean al Azerbaidjanului, de naționalitate azer și de religie musulman. A venit în Republica Moldova din Ucraina la 30 octombrie 2022, datorită războiului de acolo. Menționează că, în Ucraina locuia din anul 2018, muncea acolo și concubina cu o cetățeană a Ucrainei. De atunci nu s-a mai întors în Azerbaidjan. Locuind de o perioadă îndelungată în Ucraina, practic se identifică cu această națiune.

4. Menționează că, în prezent nu se poate întoarce în Ucraina, deoarece acolo este un conflict armat, datorită invaziei ruse. Totodată nu se poate întoarce în Azerbaidjan, deoarece nu are pe nimeni acolo, nu se identifică cu acest stat în prezent. Din informațiile răspândite de surse credibile se constată că în Azerbaidjan, cetățenii care nu susțin politica guvernului și a președintelui sunt arestați, condamnați, maltratați, este aplicată forța fizică în privința lor de agenții guvernamentali. Mai mult ca atât, nu există libertate de exprimare și drepturile omului sunt deseori încălcate.

5. Notează că, a solicitat acordarea unei forme de protecție în Republica Moldova, fiindcă îi este teamă pentru viața sa. Dacă nu va fi acceptată cererea, există riscul să fie supus persecuțiilor și vătămarilor grave din partea autorităților din Azerbaidjan. Deși Direcția azil și apatridie a IGP cunoaște situația din țara de origine, de către reprezentanții acesteia a fost luată decizia de a respinge cererea lui de acordare a unei forme de protecție. Explică că, chiar dacă nu are activitate

politică sau civică în Azerbaidjan, ar dori să locuiască într-o țară unde drepturile omului sunt respectate. Subliniază faptul că, este cel puțin, ciudată poziția Direcției azil și apatridie, or, pe de o parte se observă că cele declarate de reclamant sunt probate, inclusiv prin informațiile din Azerbaidjan, care sunt publicate de organisme internaționale credibile, iar pe de altă parte se concluzionează că nu există nici un pericol pentru viața sa.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea din 21 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Abdulkarimov Gahraman împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 29 noiembrie 2024, Abdulkarimov Gahraman, reprezentat de avocatul Pavel Grițco a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 21 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 17 februarie 2025 a depus cerere de apel motivată, prin care a solicitat casarea hotărârii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia din 6 mai 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins apelul depus de Abdulkarimov Gahraman. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 21 noiembrie 2024.

9. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut prevederile art. 16, art. 17, art. 19, art. 45, art. 51 și art. 80 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

10. Curtea de Apel a conchis că, unul din temeiurile invocate de reclamant în susținerea cererii de azil, constituie temerea sa de a se întoarce în țara de origine – Republica Azerbaidjan, din motiv că va avea probleme cu autoritățile statului și există riscul că va fi persecutat, notând că un astfel de argument nu poate fi reținut ca temei de acordare a azilului pe teritoriul Republicii Moldova, deoarece alegațiile reclamantului nu pot fi încadrate în temeiurile care în mod legal ar servi motiv de acordare a azilului reclamantului Abdulkarimov Gahraman.

11. A subliniat că, prima instanță just a concluzionat că autoritatea publică pârâtă a manifestat buna credință și diligență impusă de lege și a examinat cererea reclamantului și din perspectiva încadrării în elementele definiției protecției umanitare în conformitate cu art.45 alin.(3) din Legea nr.270/18.12.2008, însă nu a putut să emită o decizie favorabilă reclamantului, deoarece: nu se identifică existența riscului serios de tortură, tratamente/pedepse inumane sau degradante sau amenințări grave și individuale la adresa vieții sau integrității corporale a reclamantului; - solicitantul de azil nu a fost constrâns să părăsească Republica

Azerbaidjan în mod forțat, fiind deținătorul unui pașaport valabil, circumstanțe în baza cărora autoritatea publică pârâtă corect a ajuns la concluzia că cererea lui Abdulkarimov Gahraman nu îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare conform art.19 al Legii nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

12. Curtea de Apel a conchis că, instanța de fond, verificând legalitatea deciziei nr.6760/23/DAA din 24 noiembrie 2023, în coraport cu argumentele invocate de reclamant întru anularea ei și coroborându-le cu contraargumentele invocate de autoritatea publică pârâtă întru menținerea acesteia, probele acumulate, precum și normele legale aplicabile speței, just a conchis asupra lipsei temeiurilor legale de anulare a deciziei contestate, motiv pentru care acțiunea reclamantului este pasibilă de respins ca fiind neîntemeiată. Or, de către autoritatea pârâtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ, instanța nu a constatat admiterea a careva abuzuri la emiterea actului administrativ individual defavorabil emis în privința reclamantului Abdulkarimov Gahraman, legalitatea acesteia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată, organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament, ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

13. A notat că, alegațiile reclamantului consemnate în textul cererii de chemare în judecată și expuse în cadrul dezbaterilor judiciare, nu pot fi reținute ca temei de anulare a actului defavorabil contestat, deoarece reclamantul interpretează *lato sensu* normele pe cale le consideră relevante.

14. A mai indicat instanța de apel că, acțiunea în contencios administrativ promovată de reclamant să fie pasibilă de admis, ultimul urma să identifice pretinse ilegalități și/sau abuzuri admise de către pârât la emiterea actului contestat, ceea ce nu s-a identificat în speță. Or, actul emis și activitatea administrativă desfășurată de către autoritatea publică emitentă a deciziei de refuz, sunt conforme principiului legalității (art.21 Cod administrativ), nefiind identificat de către instanța de judecată nici un abuz din partea autorității publice pârâte în desfășurarea activității administrative care s-a finalizat cu emiterea actului defavorabil contestat de reclamant, autoritatea publică pârâtă respectând și limitele dreptului său discreționar.

15. Respectiv a conchide că actul defavorabil contestat este legal, prin urmare, temei de admitere a acțiunii în contencios administrativ a reclamantului Abdulkarimov Gahraman privind anularea acestui act, nu există.

16. Completul Curții de Apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului potrivit căruia hotărârea primei instanțe ar fi lipsită de temei. Or, analizând conținutul hotărârii atacate, instanța de control judiciar constată că aceasta este legală și temeinică, fiind întemeiată pe o corectă interpretare și aplicare a normelor de drept material și procesual. Instanța de fond a realizat o analiză pertinentă a probatoriului administrat, a stabilit în mod corespunzător circumstanțele relevante

cauzei, a calificat în mod just raportul juridic dedus judecății și a oferit o motivare clară și completă a soluției pronunțate.

17. La fel și celelalte argumente invocate de apelant în susținerea poziției sale nu au fost reținute de instanța de apel, menționând că acestea contravin celor deja analizate anterior și vizează aspecte de fapt constatate și clarificate în mod corespunzător de prima instanță. Soluția instanței de fond s-a întemeiat pe un cumul de probe administrate cu respectarea dispozițiilor procedurale, apreciate în mod obiectiv și corelate cu normele de drept material incidente.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 21 iulie 2025, avocatul Pavel Grițco în interesele lui Abdulkarimov Gahraman a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 6 mai 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată.

ARGUMENTELE RECURSULUI

19. În motivarea recursului a reiterat cele invocate în cererea de chemare în judecată, cererea de apel și suplimentar a indicat că, consider atât decizia Curții de apel Centru din 6 mai 2025 cât și hotărârea Judecătoriei Chișinău din 21 noiembrie 2024 sunt ilegale, neîntemeiate și pasibile de a fi casate integral. Hotărârile instanțelor inferioare se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. Indică că instanțele inferioare au examinat superficial cauza și au ținut cont doar de argumentele prezentate de către Inspectoratul General pentru Migrație.

20. În drept a invocat prevederile art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ.

POZIȚIA INTIMATULUI

21. La 29 august 2025, intimatul Inspectoratului General pentru Migrație a depus referință solicitând respingerea recursului ca fiind nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

22. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

23. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

24. Art. 245¹ alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudicare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudicare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

25. Art. 246 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, Curtea de Apel Centru a pronunțat decizia la 6 mai 2025, decizia motivată a fost expediată participanților la proces prin intermediul poștei electronice la 15 iulie 2025, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronice anexat la dosar (f. d. 93).

27. Cererea de recurs a fost depusă la 21 iulie 2025. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

28. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele precitate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

29. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare a erorilor de drept.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

31. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de avocatul Pavel Grițco în interesele lui Abdulkarimov Gahraman, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii recurate.

32. Din analiza recursului declarat de avocatul Pavel Grițco în interesele lui Abdulkarimov Gahraman rezultă, că recurentul a invocat prevederile art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ.

33. Referitor temeiul menționat, Completul de judecată relevă că noțiunea de „hotărâre arbitrară” este definită prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la explicațiile din nota informativă a Legii nr.246/2023. O hotărâre este considerată arbitrară atunci când nu are nicio bază juridică în dreptul intern, nu stabilește legătura între faptele cauzei, legea aplicabilă și soluția adoptată sau este rezultatul unei erori de fapt ori de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o. De asemenea, intră în această categorie hotărârile pronunțate cu bună știință contrar legii, în special în cazul normelor imperative care nu oferă judecătorului marjă de apreciere. Arbitrarietatea presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În astfel de cazuri, hotărârea reprezintă o denegare a justiției și afectează fundamental echitatea procedurii.

34. Pe de altă parte, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” presupune că hotărârea se sprijină pe o evaluare eronată și evident nejustificată a probatoriului, iar această evaluare a fost decisivă pentru soluția adoptată. Nu orice greșală în aprecierea probelor atrage admiterea recursului, ci doar acea eroare care este evidentă pentru un profesionist și nu poate fi explicată rațional. Pentru ca recursul să fie admis în temeiul art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, este necesar ca partea care atacă hotărârea să demonstreze în mod clar existența unei asemenea erori și caracterul ei determinant asupra soluției.

35. În lipsa unor argumente din care să rezulte că hotărârea contestată a fost pronunțată cu încălcarea unei norme imperative sau că soluția se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, recursul nu poate fi admis.

36. Așadar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de avocatul Pavel Grițco în interesele lui Abdulkarimov Gahraman, conține obiecții de fapt și de drept, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător.

37. Criticile recurentului, astfel cum sunt formulate, nu se circumscriu niciunuia dintre temeiurile de admisibilitate ale recursului prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ și, prin urmare, nu sunt apte să influențeze admisibilitatea acestuia.

38. Pe latura procesuală a recursului, completul mai reține că argumentarea recursului se rezumă în esență la reluarea tezelor de fond, fără o individualizare clară a motivelor de admisibilitate prevăzute limitativ de art. 245¹ din Codul administrativ. Chiar și trecând peste această deficiență și analizând pe fond, criticile se dovedesc nefondate pentru rațiunile expuse.

39. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

41. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

42. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

44. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

45. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest 12 sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

46. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Pavel Grițco în interesele lui Abdulkarimov Gahraman.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ana Cucerescu

Diana Stănilă